

MUSI AIKA 11.4.2006

Kaikki on kaupan Bertolt Brechtin klassikkomusikaalissa

Kolmen pennin ooppera yhdistää Monikasvojen ja Palmgren-konservatorion voimat

► Porin Palmgren-konservatorion Valimo-salissa saa 19. huhtikuuta ensi-iltansa Bertolt Brechtin ja Kurt Weillin klassikkomusikaali Kolmen pennin ooppera. Näytelmän toteuttavat yhteistyönä Porin työväenopiston näytelmäpiiri Monikasvot, Porin Palmgren-konservatorio, Palveluopisto sekä Nakkilan käsi- ja taideteollinen oppilaitos.

Projektin käynnistäneelle Monikasvot-harrastajateatterille Kolmen pennin ooppera on uudenlainen haaste. - Emme ole koskaan tehneet tällaista isoa yhteistyöprojektia emmekä aiemmin myöskään musikaalia, kertoo näytelmän ohjaaja Minna Liettyä-Tyni.

Liettyä-Tyni tutki Kolmen pennin oopperaa alun perin toista teatteria varten, mutta näytelmä päättyi Monikasvojen ja Palmgren-konservatorion esitettäväksi. - Monikasvoilla on erittäin vankka osaaminen näyttelmissä, ja Kurt Weillin musiikki on sopiva haaste

Mikko I. Elo

Kännisiä, kuluneita, rikkinäisiä, elämää nähneitä. Kolmen pennin ooppera näyttää ihmisen raadollisuuden kaikissa yhteiskuntaluokissa.

Palmgrenin opiskelijoille, ohjaaja perustelee.

Brechtin ja Weillin musikaalia

on esitetty paljon 1920-luvulta lähtien, mutta tästä huolimatta Liettyä-Tyni ei ole ha-

lunnut tehdä versioonsa huomattavia uudistuksia. - Käsikirjoitus antaisi vapauksia, mutta

kunnioitan nöyrästi tekijöiden näkemystä. Brechtillä on omat sääntönsä, joita myös me pyrimme noudattamaan.

Brechtin teksti ei ole menettänyt ajankohtaisuuttaan vuosikymmenien kuluessa - pikemminkin päinvastoin. Moraaliin, kuriin ja järjestykseen liittyvät kysymykset ovat esillä näytelmässä, jossa kaikki on kaupan. Brecht näyttää ihmisen raadollisuuden kaikissa yhteiskuntaluokissa.

- Itse olen niin idealistinen, että tekstissä vallitseva ihmisen ahneus hämäsi minua aluksi, tunnustaa Tommi Virhiä, Teatteri Monikasvojen puheenjohtaja ja yksi Kolmen pennin oopperan näyttelijöistä. - Oivalsin vähitellen, että tämä on hieno tarina, joka puhuttelee myös tämän päivän ihmisiä.

Kurt Weillin omintakeinen musiikillinen muotokieli tarjoaa näyttelijöille ylimääräisen haasteen vuorosanoja tuluvan tekstin lisäksi. - Musiikki on persoonallista, se sisältää mie-

lenkiintoisia intervallihyppyjä. Itse opiskelen klassista laulua, ja tämä on siihen nähden todella erilaista, pohtii Puulko-Mackien roolin esittävä Samu Valli.

Näyttelijät luonnehtivat roolihahmojaan kannisiksi, kulu-neiksi, rikkinäisiksi, elämää nähneiksi. Nämä ominaisuudet heijastuvat myös näytelmän visuaalisessa toteutuksessa, jossa vastaa Tommi Ojala.

- Lavastus, valaistus ja puvustus ovat hyvin riisuttuja. Sen sijaan tarpeistossa on tehty taiteellisesti yllätyksiä. Hienoita ruoat ja astiat toimivat vastakohtana kurjuudelle. Mutta mahdollisimman rumia ja säälittäviä koetetaan olla, Ojala hymyilee.

Kolmen pennin oopperaa esitetään Valimo-salissa viisi kertaa. Näytelmää on toteuttamassa kaikkiaan viitisenkymmentä henkilöä.

Mikko I. Elo